

Skogbruksetaten i Hedmark

Årsmelding 1981

Etatens generelle virksomhet.

Organisering, personale.

Skogoppsynet har i 1981 gjennomgått flere viktige organisasjonsmessige endringer. Som følge av politiske beslutninger i tilknytning til St.meld. 109 77/78 er det fra 1981 etablert fylkeslandbruksstyre og landbruksnemnd som har overtatt de oppgaver som tidligere var tillagt fylkesskogråd og skogråd. Skogoppsynet skal fra 1981 hete *Skogbruksetaten* og med felles kontorbenevnelse Fylkeslandbrukskontor og Landbrukskontor på henholdsvis fylkes- og kommunenivå fra jordbruks- og skogbruksetaten.

Samtidig er etaten blitt helstatlig og i den sammenheng er endel tjenestemenn med ulik tilknytning til skogoppsynet blitt fast ansatt.

Etaten består nå av 14 stillinger på fylkesplanet og 45 stillinger i kommunene. Det er dessuten engasjert noe ekstra kontorhjelpe.

Arbeidsoppgaver.

Skogbruksetaten skal i det vesentlige arbeide med de oppgaver etaten tidligere har vært tillagt. Dette innebærer at rådgivning og planlegging fortsatt blir sentrale oppgaver.

Jordbruks- og skogbruksetaten deler ansvaret for sekretærfunksjonen for fylkeslandbruksstyre og landbruksnemnd. Dette innebærer et større medansvar for saker som gjelder forvaltning av blant annet jord- og konsesjonsloven. Det dreier seg her om mange saker som krever grundig vurdering og har engasjert etaten i betydelig grad i 1981.

Antall saker: 1.181 hovedsaker hvorav 265 er forberedt av skogbruksetaten (på fylkesnivå) hertil 30 administrasjonssaker.

Hvis skogbruksetaten skal makte å utføre alle gjøremål på en tilfredsstillende måte, uten økning av bemanningen, vil det kreves tiltak for å rasjonalisere og effektivisere virksomheten. Dette vil måtte omfatte både kontor- og regnskapsrutinene og forenkling av regelverket for lovforvaltningen. Det vil dessuten bli nødvendig å forsøke å effektivisere rådgivningsarbeidet, spesielt når det gjelder individuell veiledning og bistand.

Personalsituasjonen på kommunenivå.

I 1981 har det skjedd følgende endringer i personalsituasjonen:

1. Herredsskogmester Johan Chr. Haugan sluttet 1. nov. 1981 i sin stilling i Eidskog etter vel et års tjeneste. Fylkeslandbruksstyret har tilsatt forstkandidat Tor Jan Berger i samme stilling med tiltredelse 1. jan. 1982. Berger har eksamen fra NLH-Skogbruk 1976 og har vært ansatt som vitenskapelig assistent ved NISK, Bergen.
2. Stortingets vedtak om gjennomføring av forslagene i St.meld. 109 77/78 fra 1/1-1981 førte til at skogbruksetaten i kommunene ble styrket med 6,5 årsverk fag tjenestemenn og 6,5 årsverk kontorpersoneell. De distrikter (kommuner) som fikk en slik forsterkning er:

Kongsvinger:	Kontorassistent Anne Grete Larsmoen i	6/10	stilling
Ringsaker:	Kontorassistent Martinius Berg i	10/10	stilling
Stange:	Skogtekniker Sigmund Norstad i	10/10	stilling
Nord-Odal:	Skogtekniker Johan Østli i	10/10	stilling
Sør-Odal:	Skogtekniker Ole Sverre Moss i	5/10	stilling
Sør-Odal:	Skogtekniker Sverre Rønningen i	5/10	stilling
Sør-Odal:	Kontorfullmektig Tormod Korsmo i	5/10	stilling
Eidskog:	Kontorassistent Kåre Klanderud i	10/10	stilling
Grue:	Kontorassistent Odbjørg Moe i	4/10	stilling
Grue:	Skogtekniker Erling Græsberg i	10/10	stilling
Grue:	Skogtekniker Olav Meldalen i	5/10	stilling
Åsnes:	Kontorassistent Åse Haug i	6/10	stilling
Våler:	Skogtekniker Terje Nordvik i	10/10	stilling
Elverum:	Kontorassistent Alf Olsen i	10/10	stilling
Trysil:	Kontorfullmektig Arne Lindstad i	10/10	stilling
Tynset:	Skogreisingsleder Olav Restad i	10/10	stilling

Dette er personell som tidligere ble lønnet av ikke-statlige midler.

Skogens tilstand og skjøtsel

Etter mange års kamp mot skadeinsekter, må sunnhetstilstanden i fylkets skoger stort sett karakteriseres som tilfredsstillende.

I granskog representerer imidlertid barkbillene fortsatt en latent trusel, mens i furuskogen er skadene etter rød furubarveps økende og mulighetene for margborerskader er alltid tilstede.

Andelen av gammel granskog er fortsatt høy og de skjøtselsmessige sider av denne er selvsagt problematisk.

Fylkets skoger begynner i høy grad å merke de intensive foryngelseshogster som ble startet opp på slutten av 1950-tallet og begynnelsen av 1960-tallet. Det er stort behov for ungskogpleie og tynning i alle deler av fylket der foryngelseshogstene startet tidlig. Behovet for disse tiltakene vil bare øke framover mot århundreskiftet, og for at problemene med disse arbeidene ikke skal bli uoverkommelige må det gjøres en innsats.

En riktig utført ungskogpleie gir både større handlefrihet og bedre økonomi på første tynning.

Avvirkning

Normale forhold.

Landbruksnemndenes oppgaver (tabell s. 47) viser at avvirkningen til salg i driftsåret 1980/81 er på 1.934 millioner m³. Dette er en økning på 164.000 m³ eller nær 10 %. Avvirkningsøkningen er jevnt fordelt i fylket. Noe av årsaken til det gode avvirkningsresultatet var driftsforholdene. Med unntak for et par kommuner i Sør-Østerdal karakteriseres driftsforholdene som gode eller meget gode. En relativt rask fastsettelse av tømmeprisene bidro til at avvirkningen kom raskere i gang enn normalt. Tilgangen på arbeidskraft var

tilfredsstillende, bortsett fra noen områder i Sør-Østerdal hvor det ble registrert noe manglende kapasitet.

Det avirkede kvantum representerer en bruttoverdi på 372,4 millioner kroner mot 354,3 millioner kroner i 1979/80. Det gir en økning i bruttoverdien på 5 %.

Foruten avvirkning til salg skjedde en betydelig selvhogst av ved som nå utgjør en vesentlig energikilde i distriktet.

I vanskelig terreng.

Selv om skogsterrenget i Hedmark må karakteriseres som lett tilgjengelig, utgjør allikevel andelen terreng som er vanskelig å drive på grunn av terrenghelning 5-6 % av fylkets skogareal. Det driftsmessig vanskelig terrenget representerer dessuten en større andel av den hogstmodne skogen og den eldre produksjonsskogen.

Arbeidet med å stimulere aktiviteten i vanskelig terreng ser nå ut til å bære frukter. Det ble i driftsåret 1980/81 utbetalt et arealtilskudd på kr. 545.132,- fordelt på 69 søknader. Ingenting ble utbetalt som kubikkmetertilskudd, men arealtilskuddet representerer et kvantum på ca. 26.500 m³. Dette er en økning fra foregående år til tross for at Statens skoger som hadde en vesentlig andel av tilskuddskvantumet de foregående år ikke har søkt bidrag i 1980/81.

Årsaken til den økte aktiviteten er dels at bidragsordningen nå er bedre kjent og dels at tilskuddsatsene ble forhøyet fra 1. januar 1981.

Skogavgift.

Den senere tids diskusjon om skogavgiftens berettigelse kan gi grunnlag for å vise hvordan innbetalingen og innstående beholdning ved årets slutt har vært over en 10-årsperiode. Salgsavvirkningen fra privat- og kommunale skoger i Hedmark har for de siste 10 år variert mellom 1.441.000 m³ i 1976/77 og 1.814.000 m³ i 1973/74. Middell for perioden 1.596.000 m³. I driftsåret 1980/81 ble det solgt 1.639.000 m³.

Variasjon i solgt kvantum gjenspeiler seg også på innbetalinger av skogavgift. I verdifaste kroner (konsumprisindeks 1971/72 = 100) har innbetalingen svinget mellom 14.440.000 kroner i 1972/73 og 22.829.000 kroner i driftsåret 1974/75.

Beholdningen av innstående skogavgift ved årets slutt nådde et maksimum 31/12-75 med 38.992.000 kroner og et minimum 31/12-81 med kr. 28.133.000 alt målt i verdifaste kroner. Beholdningen pr. 31/12 er en topp i løpet av kalenderåret. Beholdningen på ettersommeren er betydelig mindre.

Arbeider i primærproduksjonen

Skogkultur og skogreising.

Ved nyplanting ble det i 1981 satt ut 11,432 mill. planter. Det tilplantede areal er 55.345 dekar. I gjennomsnitt ble det satt ut 207 planter pr. dekar, alle variasjoner m.h.t. bonitets- og driftsforhold sett under ett.

I tillegg til nyplanting ble det satt ut 306.000 planter ved suppleringsplanting. Det totale plantetall for 1981 blir således 11,738 millioner. Plantingen holder seg med det på det samme høye nivå som den har vært siden 1977.

Plantesesongen 1981 var preget av stort sett gode fuktighetsforhold. Frost og snøfall i midten av juni førte imidlertid til lokale skader av betydning.

Av det totale plantekvantum ble i 1981 ca. 78 % levert i vårsesongen og ca. 22 % i høstsesongen. Den vanlige fordeling har vært 75/25. Det synes å være noe stor reservasjon mot høstplanting. En større andel høstplanting ville ha medført klare arbeidsmessige fordeler. For bedre å sikre høstutsatte planter mot klimaskader, må daglengderegulering av plantene komme inn i behandlingsrutinene i planteskolene.

Andelen av dekkrotplanter utgjorde i 1981 ca. 85 %. For furu og contortafuru var andelen helt oppe i 95 %.

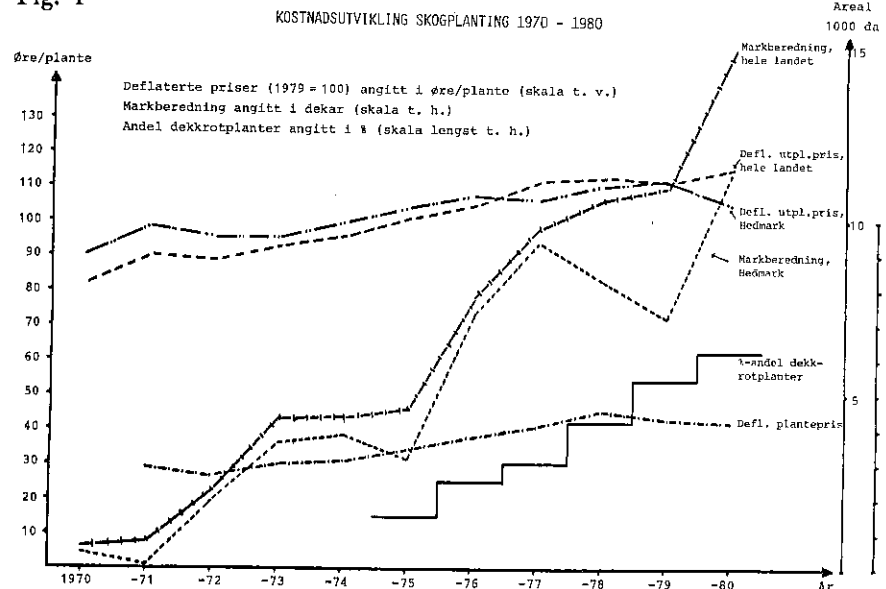
Treslagsfordelingen viser at granplanter utgjør ca. 74 %, mens furu og contortafuru representerer henholdsvis 22 % og 4 % av kvantumet.

Gjennomsnittskostnaden pr. utsatt plante var i 1981 kr. 1,27. I dette ligger det store variasjoner avhengig av avstand til bilveg, terrengbeskaffenhet, steininnhold i jorda, kvist og andre vanskeligheter på plantefeltene. I gjennomsnitt kostet ett dekar ferdig tilplantet skogsmark kr. 263,-. Suppleringsplanting kostet kr. 1,37 pr. plante.

I 1981 ble det utført markberedning på 12.700 dekar, mot ca. 12.000 dekar året før. Antakelig er det behov for å markberede dobbelt så stort areal pr. år. Markberedningsarbeidene utføres av skogeierforeningene. Disse arbeidene har i gjennomsnitt kostet kr. 49,- pr. dekar.

Kostnadene ved nyanlegg av skog er etter hvert blitt betydelige. Gjennomsnittskostnadene pr. dekar plantet areal steg fra 1980 til 1981 med 11 %. I nedenstående diagram er deflaterte plantekjøps- og utplantingskostnader sammenholdt med utviklingen i planteproduksjonen og markberedning - for Hedmark og for hele landet.

Fig. 1

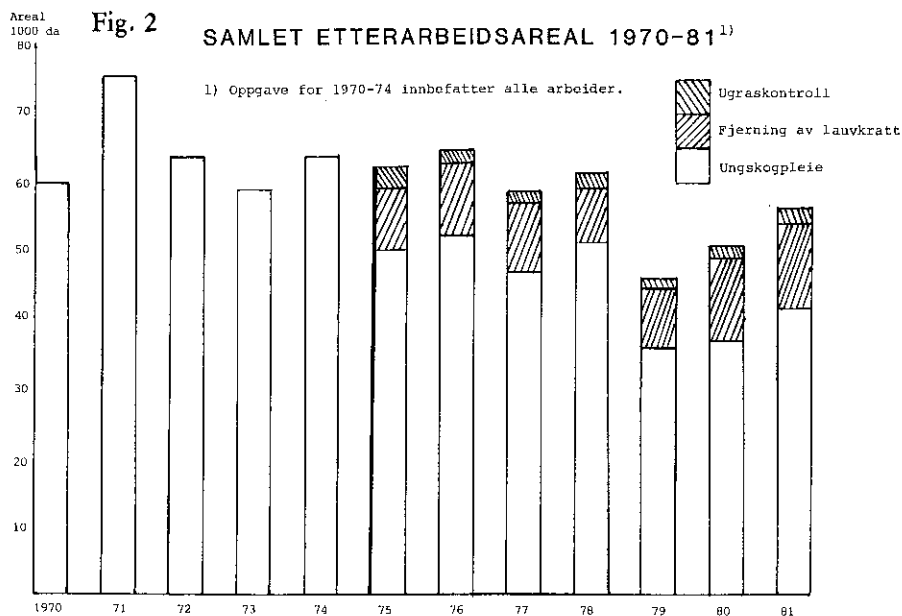
Som diagrammet viser, har kostnadene i gjennomsnitt i perioden 1970-1980 steget mer enn kostnadene for forbruksvarer (konsumpris).

Til tross for at andelen av dekkrotplanter (som er billigere å plante ut) har økt betydelig, og til tross for økt markberedning (som også senker utplantingskostnadene) har det vært en betydelig stigning i utplantingskostnadene. Positivt er det at fra 1976 har utplantingskostnadene i Hedmark sunket under gjennomsnittlig utplantingskostnader for hele landet - uten at det i seg selv er noen målsetting. Denne positive utvikling forsterket seg i 1980. Dessverre viser 1981 (kr. 1,27 pr. plante) et tilbakeslag, forhåpentlig midlertidig. Det er grunn til å anta at den forserte plantørøppløring som kom i gang i siste halvdel av 70-åra har ført til mer rasjonell og effektiv planting, og at dette har resultert i senkede utplantingsutgifter.

Gjenvestpleie

I 1981 ble det utført ungskogpleie på 41.524 dekar, en økning på 4.000 dekar fra året før. Målsettingen er 75.000 dekar, slik at det må en betydelig økning til. I gjennomsnitt kostet ungskogpleie kr. 102,- pr. dekar.

Det er fjernet uønsket lauvkratt på 12.594 dekar og utført ugraskontroll på 2.163 dekar. 24 % av disse arealene er behandlet med kjemiske midler. Andelen kjemisk lauvrydding synes f. t. å være stigende. I gjennomsnitt kostet lauvrydding kr. 104,- pr. dekar og ugraskontroll kr. 78,- pr. dekar.

Figur 2 viser samlet årlig etterarbeid for perioden 1970-81.

Som det framgår av denne har samlet etterarbeidsareal i hele perioden ligget under 75.000 da som har vært trukket opp som et mål for disse arbeider.

Spesielt har aktiviteten vært lav de siste tre årene og det trengs et kraftig løft for å få disse arbeidene opp på ønsket nivå og samtidig få med det etterslep som er akkumulert i perioden.

En aktiv ungskogpleie gir mye større handlefrihet ved første tynning.

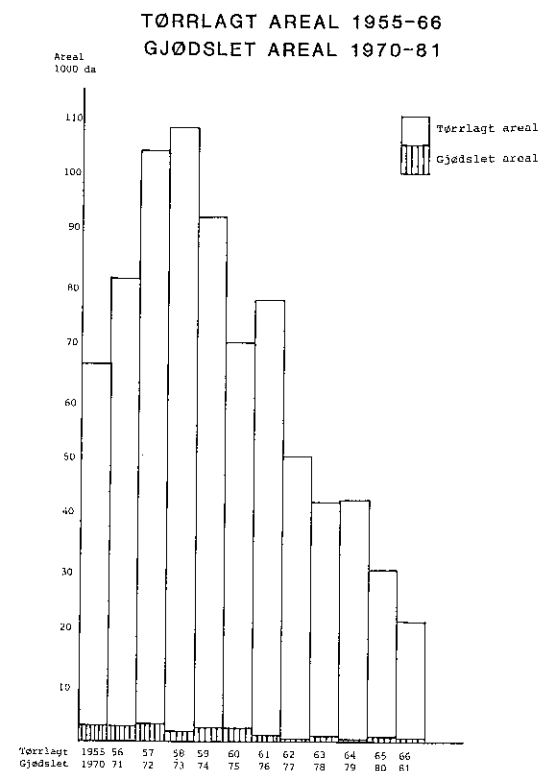
Gjødsling av fastmark

Det ble i 1981 gjødslet 11.108 dekar skog på fastmark, en nedgang på 2.700 dekar fra året før. I alt er det spredd ut 535 tonn gjødsel, det alt vesentlige ammoniumtrøt i form av SKOG-AN. I gjennomsnitt pr. dekar kostet fastmarkgjødslingen kr. 76,-.

Gjødsling av myr

Aktiviteten på denne sektoren går stadig nedover. I 1981 ble det kun gjødslet 320 dekar, ca. halvparten av arealet året før. All gjødsling er skjedd som breigjødsling. Gjennomsnittskostnadene pr. dekar var kr. 125,-.

Fig. 3

I figur 3 er tørrlagt areal i perioden 1955-66 og gjødslet areal på myr i perioden 1970-81 sammenstilt.

Valg av 15 års tidsforskyvning henger sammen med at dette omleg motvarer perioden fra anlegg til regjødsling av et grøtfeft. Figuren viser med all tydelighet det store behovet for gjødsling av grøtfeft.

I et forsøk på å få opp aktiviteten på denne sektoren, vil Skogbruksetaten anskaffe en grøtrefres slik at det vil bli et tilbud om et teknisk hjelpemiddel for tørlegging. Dersom ikke etterarbeidene på grøtfeftene – supplerende tørlegging og gjødsling – følges opp, kan den allerede nedlagte kapital i feltene bli bortkastet.

Grøfting

I 1981 er det tørrlagt 3.986 dekar myr for skogproduksjon. Det er 900 dekar me enn året før. I gjennomsnitt er det tatt 38 m grøft pr. dekar, til en kostnad av gjennomsnitt kr. 5,21 pr. m (inkl. kanaler), eller kr. 196,- pr. dekar.

Grøfterensk er utført på 65 km. Det må nå settes forhåpninger til den tidligere nevnte grøtrefres om en økning i arbeidene med rensk av bekker og grøfter.

Vegbygging

Nyanlegg.

Maskinkapasiteten har vært en minimumsfaktor for skogsvegbyggingen de senere årene. En stor del av maskinparken har vært engasjert i offentlig virksomhet og dyrkingsoppdrag i jordbruket. I løpet av 1980/81 er bevilningene innen den offentlige sektor sterkt redusert og dessuten avtar dyrkningsaktiviteten. Det kan registreres en markert økning i maskinkapasiteten for skogsvegbygging. Ved anbudsutlysning av større vegprosjekter møtte det fram et stort antall maskinentreprenører.

Sammen med gunstige værforhold i 1981 ga utviklingen som resultat en økning for ferdig gruset veg på 95 km. Fra 118 km. i 1980 mot 213 km i 1981. Tallene framgår av tabell s. 46.

Anleggskostnadene gikk ned til ca. kr. 70,- pr. m mot kr. 72,- pr. m i 1980.

Bygging av traktorveger hadde et uvanlig stort omfang både i 1980 og 1981 på grunn av det ekstraordinære statsbidraget som ble tilstått i 1980. I 1981 ble det fullført 321 km. traktorveger, hvorav 92 km. ble bygd med ekstraordinært statsbidrag.

Ombygging.

Skogsbilvegnettet i Hedmark nærmer seg nå raskt 10.000 km. Men store deler av dette vegnettet er i en meget dårlig forfatning. Dette skyldes dels manglende vedlikehold og dels at mange veger er bygd i en standard som ikke fyller dagens krav.

Ombygging av gamle skogsveger øker fortsatt i omfang. Mens 113 km ble ombygd i 1980 kom tallet for 1981 opp i 142 km.

Det er ventet at utviklingen fortsatt vil føre til en større andel av ombygging av gamle veger i forhold til nybygging.

Vedlikehold.

For å vinne erfaring med organisert vegvedlikehold ble det i 1981 ansatt 2 prosjektledere til å forestå vegvedlikehold i henholdsvis Åsnes/Grue og Sør-Odal/Nord-Odal. Denne prøveordningen er en oppfølging av utvalgsarbeidet som ble avgitt ved fylkesskogkontoret i 1978. Behovet for vegvedlikehold er stort og det vil bli nødvendig med et langt bedre utbygd vedlikeholdsapparat.

Skader på skog

Insektangrep.

Aksjonen mot granbarkbiller fortsatte i 1981, omtrent etter de samme retningslinjer som året før, med en felleaksjon og en aksjon for utdrift av virke angrepet på rot. Utviklingen i aksjonen mot granbarkbiller er vist i nedstående figur. Her angir den heltrukne linjen det kvantum som granbarkbiller har angrepet på rot hvert år i siste 10-årsperiode, mens den stiplede linje viser hvilke kvanta som er drevet ut under «Søk- og plukk»-aksjonen. Det er gledelig å kunne fastslå at man er på rett vei, og tendensen i aksjonen mot granbarkbiller i Hedmark førte i 1981 til at Landbruksdepartementet la sin årlige presseutferd til fylket under mottoet: «Det nytter å slåss».

Kostnadene ved insektaksjonen i 1981 beløper seg til omtrent 1,4 mill. kr. i Hedmark, hvorav omtrent 30 % gikk til administrasjon og organisering – ca. 50 % til materiell (i hovedsak dispenserkostnader) og ca. 20 % til tilskudd til utdrift av angrepet virke. I tillegg til disse kostnadene kommer skogeiernes egne utgifter.

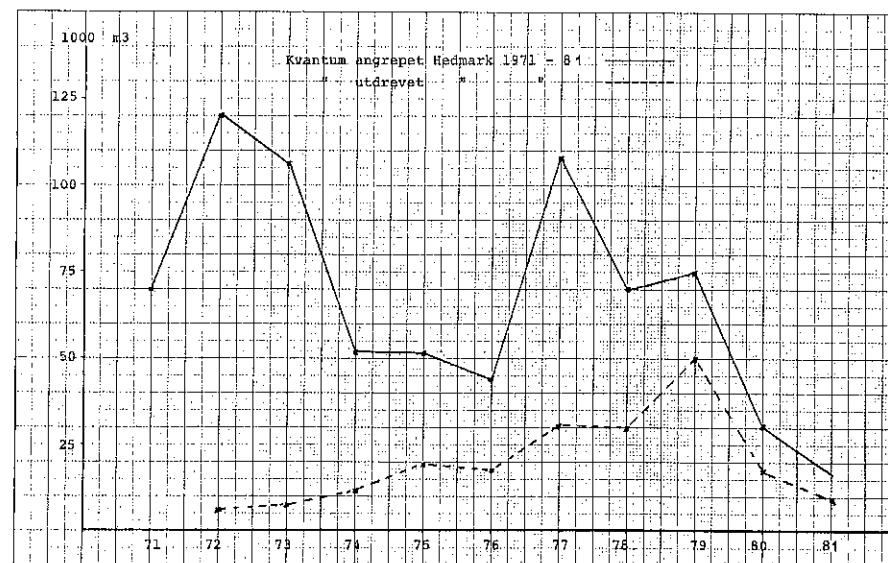

Fig. 4. Insektskader. Angrepet og utdrevet virke 1971-81.

Erfaringene fra 1981 viser at felleutstyret av «1980-typen» fortsatt har mangler, idet insektene kan unnslippe. Det er derfor behov for en ny oppsamlingskurv. Generelt er det allikevel et faktum at opplegget med felleaksjon, målbevisst registrering av angrepssteder (herunder bruk av fly) og utdrift av angrepet virke er en aksjonsform som gir gode resultater.

Stedvis ble det i 1981 registrert angrep på stående skog av *den lille granbarkbillen*. Angrepene hadde klar sammenheng med klimatiske forhold vinteren 1980/81, og forekom der hvor skogen på forhånd var tildels sterkt svekket av denne grunn. De klimatiske betingede skader viste seg ved brunfarging svært tidlig på sommeren, og skapte adskillig bekymring både blant skogeiere og i Skogoppsynet i søndre deler av fylket. Det er på det rene at den tidlige avfargingen skyldes klimaskader, og at den lille granbarkbillen her fant egnet virke å formere seg i – den er svært avhengig av å finne svekkede trær for dette formål. Skog som var skadet på denne måten ble anbefalt drevet ut på samme måte som ved skader av den store granbarkbillen. Det er forøvrig et faktum at stor og liten granbarkbille gjerne følges ad under angrep, og da slik at den store billen går på de tykkbarkede deler av treet mens den lille angriper de tynnbarkede – særlig i toppen. Mens den store granbarkbillen utvikler seg ferdig og forlater treet i løpet av siste del av august, oppholder den lille granbarkbillen seg helst i treet vinteren over. Det blir derfor effekt av utdriften også om den skjer vinteren etter for den lilles vedkommende.

Den røde furubarvepsen dukket opp i ubehagelig omfang i søndre del av fylket i 1981. Særlig i kommunene Eidskog og Kongsvinger gikk den til angrep på betydelige skogarealer. Det er de mørkt grågrønne larvene av den røde furubarvepsen som spiser nålene, etter at de er klekket ut av eggene i begynnelsen av juni. Larvene sitter sammen i kolonier, og ved store angrep blir furukronene snauspist med unntak av siste årsskudd. Utpå ettersommeren er larven ferdig utviklet, og spinner da en kokong omkring seg. Dette skjer i skogbunnen rett under det treet den har vokst opp på. I september kommer vepsen frem og ny egglegging skjer.

Erfaringsmessig har den røde furubarvepsen en naturlig fiende som begrenser varigheten av dens angrep. Den blir utsatt for et virus som fører til massedød av larver. Dersom den røde furubarvepsen skal bekjempes, er det nettopp dette virus som spres kunstig over det skogområde som er angrepet. Fordi trærne som regel ikke stryker med ved angrep av dette insektet, og fordi virusangrepet kommer ad naturlig vei forholdsvis snart, blir det *vanligvis ikke satt inn mottiltak mot den røde furubarveps*. Selv om angrepene kan virke katastrofale i en periode på sommeren, vil knustig bekjempelse neppe gi økonomisk gevinst heller.

Margborerne opptrer årvisst i furuskogområder, størst skade gjør de der hvor ubarket furuvirke blir liggende i skogen utover sommeren. Skadene kan være vanskelig å oppdage, men resultatet er tilveksttap på de angrepne trær. Risikoen for margborerskader tilsier at god skoghygiene tillegges vekt. Ubarket furuvirke må ikke bli liggende i skogen eller i lunner i nærheten av skog etter St. Hans.

Elgskadene på yngre furuskog har stadig antatt større dimensjoner, og er et stort problem for skogbruket i visse deler av fylket. (Foto: Olav Kaveldiget).

Elgskader.

Vinterbeiteskadene etter elg nådde vinteren 1980/81 rekordstort omfang. I alt ble det registrert 8.000 da totalskadete furuforyngelser og 20.000 da med større eller mindre beiteskader. Verdien av disse skadene er vurdert til 6 mill. kr. Alle arealoppgavene bygger på oppgaver fra herredsskogmestrene.

Skadepresset i visse vinterbeiteområder er nå så stort at det er uakseptabelt for skogbruket. Elgstammens størrelse bør fra et skogbruksmessig synspunkt reduseres. Vinterbeiteskadene slår også meget uheldig ut i det det er noen skogeiere som må bære det meste av vinterbeitet, mens jaktutbyttet ikke står i forhold til dette.

Skogbruksetaten arbeider aktivt med dette ytterst kompliserte spørsmålet.

Andre skader.

I begynnelsen av november feide kraftig vind over store deler av fylket og la ned relativt mye skog. Eksakte kvantumsoppgaver foreligger ikke, men en overflyvning av områdene viste enkelte store konsentrasjoner. Det største problemet er imidlertid at mye av vindfallene ligger spredt og kan om de ikke blir drevet ut representere yngleplasser for barkbiller.

En uvanlig snøfattig vinter i søndre del av fylket resultatet i en del klimaskader på ung og yngre skog.

Driftsplanlegging

I 1981 ble utbetalt statsbidrag til driftsplanlegging slik:

A. Ferdig taksert m/ utarbeidet plan:	218.032 da	—	kr. 306.389
B. Taksert areal-forskuddsutbetalt:	797.842 da	—	» 214.170
Utbetalt statsbidrag i alt			<u>kr. 521.459</u>

Omfanget av driftsplanleggingen i fylket er for tiden betydelig. Fordi det er et års etterslep med tilskuddsutbetalingen, gir ikke areal ferdig taksert m/ utarbeidet driftsplan ovenfor det rette bilde av omfanget. Forskuddsutbetalingen, som forskriftene gir adgang til, gir imidlertid en antydning.

Det er skogeierorganisasjonenes driftsplanavdelinger som utfører det alt vesentlige av driftsplanleggingen i Hedmark. Mjøsen Skogeierforening virker i Hedemarksbygdene, Glommen Skogeierforening i resten av fylket - herunder oppdrag for Trysilvassdragets Skogeierforening - mens Skogbruksforeningen av 1950 virker over hele fylket.

I tråd med de nye «Forskrifter for statstilskudd til skogregistrering og driftsplanlegging i skogbruket» søker driftsplankontorene å konsentrere sine taksopplegg til avgrensede områder. Dette har ført til at Mjøsen Skogeierforening i nært samarbeide med Skogbruksetaten i Ringsaker gjennomfører en områdetakst i Ringsaker, de alle fleste skogeiere i kommunen har benyttet seg av denne anledning til å revidere eller nyanskaffe driftsplan. Brøttumområdet ble stort sett taksert i 1981, mens resterende del av gårdsskogene vil bli taksert i 1982-83.

Tilsvarende har Glommen Skogeierforening under arbeide en områdetakst i Alvdal i samarbeide med Skogbruksetaten i kommunen. Også her er adskillig utført i 1981, og under forutsetning av planlagt levering av kartverket i kommunen vil områdetaksten bli fullført i 1982.

Både i Alvdal og Ringsaker er Landsskogtakseringen delaktig i opplegget ved å gjennomføre en prøveflatetakst. Glommen Skogeierforening har utført vedifullt utviklingsarbeide innenfor driftsplansektoren, særlig ved å ta i bruk nye, fotogrammetriske metoder. Metodene er i praktisk bruk i Alvdal. Skogbruksforeningen av 1950 har sine oppdrag blant de større skogeierne. Foreningen har et meget omfattende program i Hedmark i 1981 og i kommende år.

Nytt fra kommende år er at også Statens skoger får tilskudd til sin driftsplanvirksomhet av den offentlige bevilgning.

Samarbeid skogbruk - viltstell - naturvern

Ved flere skogdager har skogbruk-/viltstellproblematikken vært behandlet. Viltkonsulent Gabrielsen og fylkesskogmester Kaveldiget har samarbeidet om oppleggene. Skogbruksetaten har hatt et nært samarbeide med viltstellmyndighetene under arbeidet med å kartlegge omfanget av elgbeiteskadene. For å få fastere holdepunkter i skaderegistreringene er det i fylket satt i gang et forskningsprosjekt for å finne fram til metodikk i skadebeskrivelsene. Arbeidet

utføres av Institutt for naturforvaltning ved NLH. Skogbruksetaten på fylkesplan og i kommunene Tynset, Løten og Åsnes har bistått i prosjektet.

Norsk institutt for Skogforskning anla høsten 1981 forsøk med avskrekingsmiddel for om mulig å holde elgen borte fra skadeutsatte foryngelser. Forsøkene er anlagt i Løten og Åsnes. Det er ennå for tidlig å si noe om resultatene.

Skogbruksetaten i Hedmark har tatt initiativ til at det utarbeides en brosjyre om elg/skog. Brosjyren ble påbegynt høsten 1981 og vil bl.a. omfatte tiltak for å avverge skade, spesiell fôrproduksjon, regionale tiltak. Det norske Skogselskap vil stå for utgivelsen av brosjyren.

Skogbruksetaten har siste år gitt uttalelse om fredning av Atnasjømyrene i Stor-Elvdal og om grensejusteringer på Rønnåsmyra i Grue.

Verneplanene for våtmarksområder i Hedmark har vært til behandling, og resulterte i at 17 områder er lagt ut som naturreservater.

Faglig informasjon

Skogdager/skogkvelder.

I samarbeid med skogeierforeningene, Hedmark Skogselskap og Nord-Østerdal Skogforening arrangerte Skogbruksetaten i 1981 i alt 30 skogdager og skogkvelder med tilsammen ca. 1.400 deltakere.

Temaer behandlet: ungskogpleie/tynning, markberedning/planting, råteproblematikk, vegbygging/vegvedlikehold, driftsmetoder og elg/skog.

Fylkesskogmester Kaafjeld har hatt en rekke arrangementer for å informere om billesituasjonen og dessuten avholdt korte kurs for funksjonærer og skogeiere om kombinert driftsplanlegging.

Fylkesskogmester Pedersen har ledet kurs for vegentreprenører. Pedersen og hans medarbeidere har dessuten hatt ansvar for og gjennomført en landsomfattende samling for tekniske fylkesskogmestere.

«Aktivt Skogbruk.»

I kursserien «Aktivt Skogbruk» ble det arrangert i alt 80 kurs med 546 deltakere, og emnene skogplanting, ungskogpleie, tynning, tømmerdrift med landbrukstraktor, hogstteknikk og stell og vedlikehold av motorsaga har vært behandlet.

Det store kurs- og deltakerantallet viser med all tydelighet at dette tilbudet er både aktuelt og verdifullt.

Kursformen med 3-dagers kurs synes å passe godt for de fleste emnene, men til skogplantekurset har det vært vanskelig å få deltakere. Denne kursformen for dette emnet bør tas opp til vurdering.

Andre arrangementer.

Fylkesskogmester Kaveldiget og kunsulent Veie har gjennomført et 3-dagers plantelederkurs. Veie har dessuten bistått Skogbrukets kursinstitutt på 5-dagers plantelederkurs. Kaveldiget har forelest ved viltstellkurs samme sted.

Kontoret har dessuten arrangert presseutferd i anledning elgskadene på skog og også vært delaktig ved Det norske Skogselskaps presseutferd 1981 som bl. a. tok opp skoggjødsling, elgskader på skog og frøplantasjespørsmål.

I tillegg til dette har kontoret gitt informasjon om Hedmarkskogbruket til skogeiere fra andre fylker som har besøkt oss. Det samme gjelder både svenske, finske og tyske skogbrukere som har besøkt fylket.

Den gode kontakten mellom Skogbruksetaten og skoleverket har fortsatt også dette året, og våre funksjonærer har avholdt mange skogdager/skogvandring for skoleungdom. Det er dessuten ved et par tilfelle avholdt skogdag for lærere.

Kontakt presse/radio.

Skogbruksetaten på fylkesplan har i 1981 hatt en prøveordning med annen hver uke å skrive en landbrukskommentar om skogbruk i en av lokalavisene. Ordningen har fungert meget tilfredsstillende.

Med NRK-Hedmark har vi hatt et samarbeide om korte innslag om skogbruk. Også dette annenhver uke, og med godt resultat.

Disse oppleggene har vært en ny utfordring for våre funksjonærer, men det er klart positivt at en på denne måten får satt informasjon om skogbruk bedre i system enn tidligere.

Demonstrasjonsfelter i skogkultur

Foreløpige resultater fra Ringsaker, Elverum og Trysil.

1. OPPLEGG

Skogbruksetaten i Hedmark anla i 1977-78 en del s.k. demonstrasjonsfelter i skogkultur. Det dreier seg i hovedsak om plantefelt, hvor hensikten er å registrere tilslag, vekst og eventuelle skader hos planter av ulike typer, plantet til ulike tider. Alle demonstrasjonsfelter er tilplantet med granplanter.

Det er benyttet ordinære plantefelt for anlegg av demonstrasjonsfelter. Det er lagt vekt på å finne et mest mulig ensartet felt, spesielt m.h.t. bonitet. På grunn av feltenes størrelse, ca. 10 da, kan det imidlertid være vanskelig å unngå mindre bonitetsvariasjoner.

Feltene er tilplantet med barrotplanter (2/2), torvbrikettplanter (2/1 og 2/2) og pluggplanter (2-årige). Det er plantet til 5 ulike plantetider: 10. mai, 10. juni, 1. juli, 10. august og 10. september. 4-årig torvbrikett (2/2) er kun brukt ved planting 1. juli, og da i stedet for barrotplanter. Av hver plantetype er det satt ut 20 planter med 6 gjentak for hver plantetid, i alt 120 planter. Tilsammen er det således satt ut 360 planter for hver plantetid. Etter som det er plantet til 5 ulike tider, består hvert felt av 1800 planter. I denne rapporten er de tre feltene dels behandlet for seg, dels slått sammen. I det siste tilfelle representerer materialet 5.400 planter.

Ved anlegg av demonstrasjonsfeltene er det brukt ordinære bruksplanter. Til barrotplanter er det brukt plantebor, til torvbrikettplanter Ulvins plantespyd og til pluggplanter hullpipe ved utplantingen.

Plantetypenes innbyrdes plassering i forhold til hverandre er bestemt ved loddtrekning, for å redusere eventuelle utslag av bonitetsvariasjoner.

Det må presiseres at disse demonstrasjonsfeltene ikke er forsøk i en vitenskapelig betydning av ordet. Feltene tar kun sikte på å registrere resultater slik de kan forventes i praktisk planting. Flere viktige faktorer, f.eks. plantenes kondisjon på utplantingstidspunktet, klimatiske forhold m.v. kommer ikke spesifisert til uttrykk i registreringsresultatene. Det er derfor vanskelig å forklare *hvorfor* spesielle ting inntreffer, bare konstatere *at* de inntreffer.

2. KORT BESKRIVELSE AV DE ENKELTE FELT

Furnes i Ringsaker:

Feltet ligger i en vestvendt helning ned mot Mjøsa, på høy bonitet. Feltet må betraktes som vanskelig å forynge etter som det er en høgstaudetype, med mye gras- og urtevegetasjon.

Elverum:

Dette feltet ligger på flat, delvis noe overflateforsumpet skogsmark. Boniteten ligger mellom middels og høy. Feltet, som er en blåbærtype/småbregnetype, har etter hvert fått en del innslag av smyle.

Trysil:

Trysilfeltet ligger i en østvendt helning, på middels til lav bonitet. Det er en svak blåbærtype, med en del innslag av smyle.

3. RESULTATER

De resultater som presenteres her baserer seg på registreringer og beregninger utført av fylkesskogmester Olav Kaveldiget høsten 1978 og skogtekniker Rolf Hilton høsten 1980.

Overlevelse.

Plantenes overlevelse (tilslag) er registrert høsten 1978 og høsten 1980 ved å telle alle levende planter. Resultatet er framstilt i søylediagram i fig. 5. Venstre halvdel av hver søyle representerer tilslag 1978, høyre halvdel 1980. For september-plantingen mangler resultater fra 1978.

En gjennomgående tendens fra alle feltene er at tilgangsprosenten synker fra den tidlige vårplantingen og for hver plantetid fram til planting ca. 10. august. Det svake tilslaget ved denne plantetiden er svært markert. Deretter synes tilslaget å stige igjen ved sen høstplanting. Feltene burde ha hatt med en plantetid i oktober for å gi et sikrere holdepunkt for høstplanting.

Når det gjelder overlevelse, viser feltet i Furnes at barrotplanter gjennomgående har slått til best på denne lokaliteten. For de øvrige felter er det ingen entydighet, men pluggplanter er den plantetypen som generelt har slått best til ved vår- og sommerplantingen. Ved planting i september har totalt sett barrotplanter slått best til foran torvbrikettplanter og pluggplanter.

Tilslags-

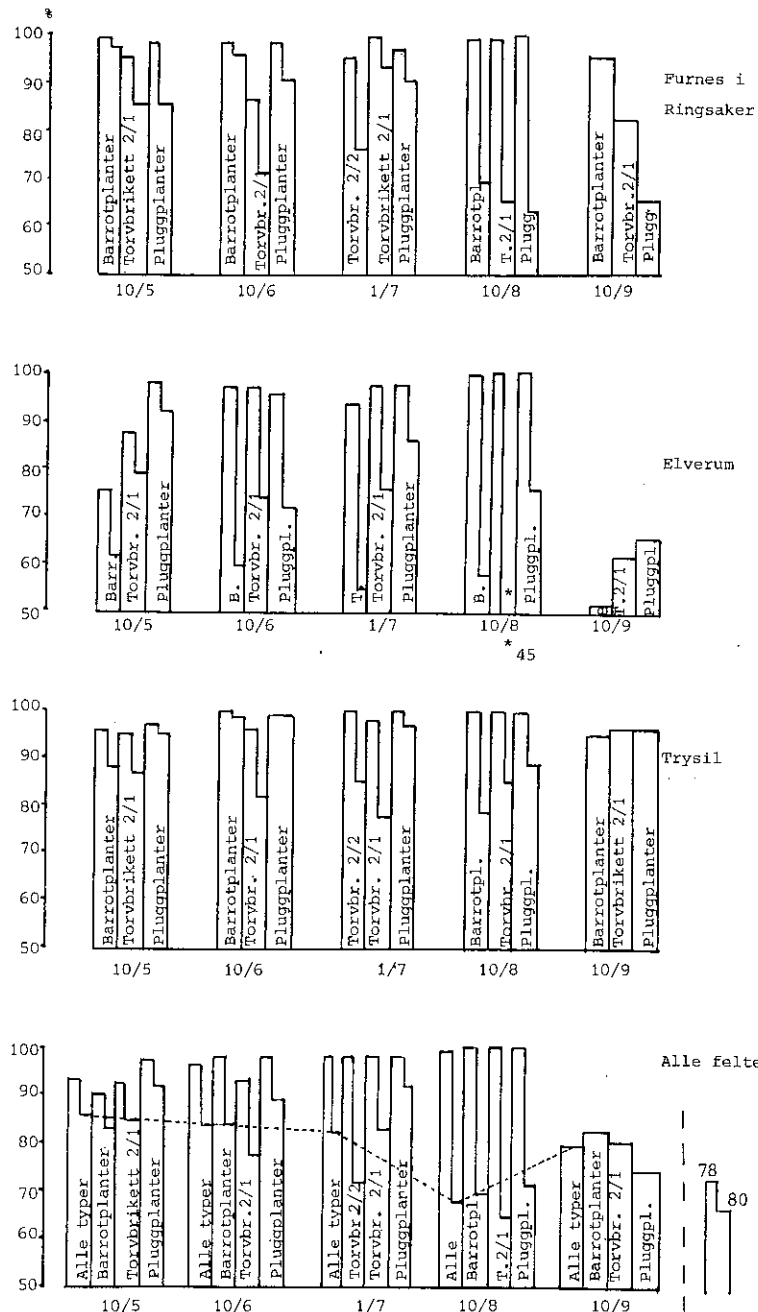

Fig. 5. Tilslagsprosent. Plantet 1978, revidert høsten 1978 og 80.

Siste års

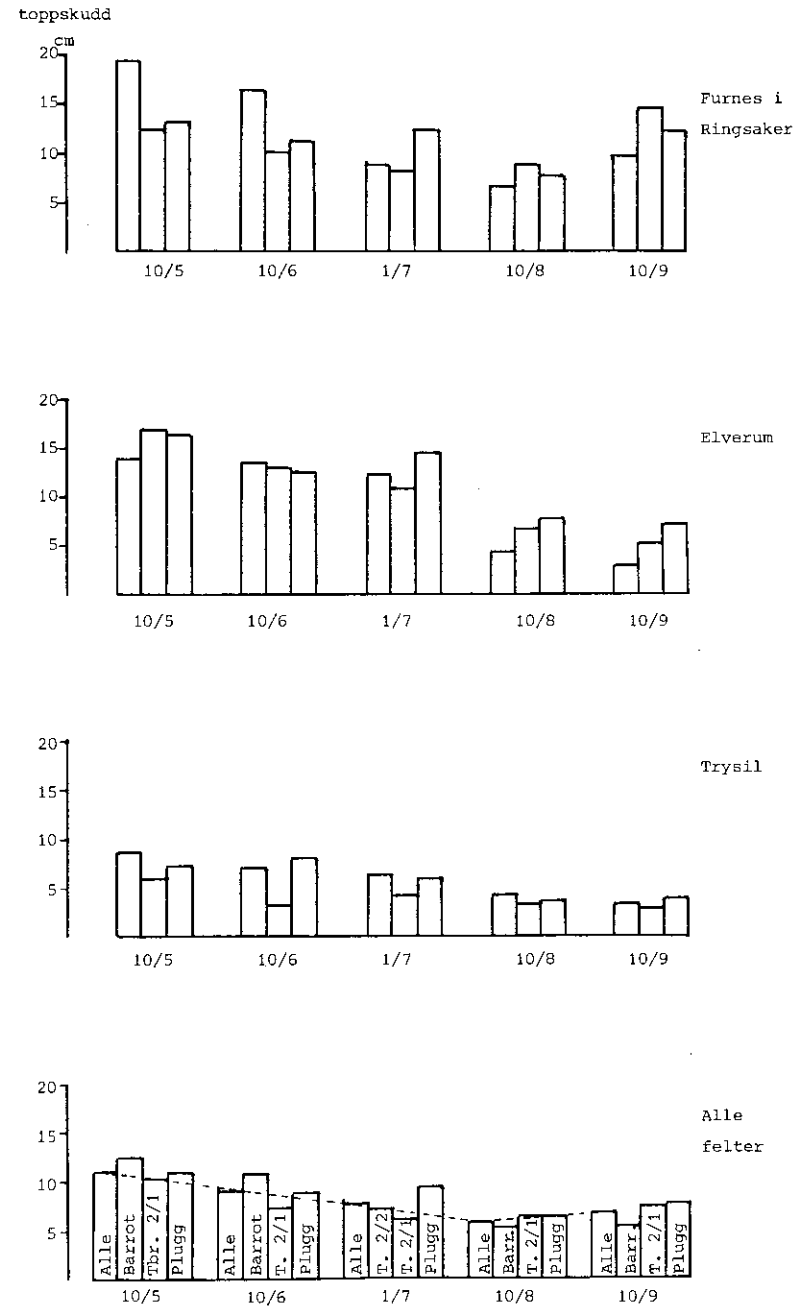

Fig. 6. Toppskuddlengde 1980. Plantet 1978, revidert høsten 1980.

Nederst i fig.5 er lagt inn en kurve som viser endringer i tilslagsprosent fra plantetid til plantetid for alle plantetyper sett under ett. Det er videre verdt å merke seg den betydelige avgang som har funnet sted fra registrering etter én vekstsesong til registreringen etter 3 vekstsesonger. Dette er med på å understreke at den stikkprøvekontroll av ett år gamle plantefelt som foretas ikke må oppfattes å gi et endelig bilde av plantefeltets kvalitet.

Siste års toppskudd.

Toppskuddlengde er registrert høsten 1980, og refererer seg til det toppskudd plantene satte vekstsesongen 1980. Resultatet er framstilt i søylediagrammer i fig. 6.

Den nokså markerte forskjellen i toppskuddlengde mellom feltene gir trolig uttrykk for bonitetsforskjellen mellom feltene.

Resultatene fra de enkelte feltene er lite entydige og gir ikke grunn for spesielle kommentarer. Nederst i fig. 6 avtegner det samme bilde seg som i fig. 5, nemlig av toppskuddlengden er høyest ved vårplantning, den avtar så fram mot august, for deretter å øke igjen.

Materialet synes ikke å gi grunnlag for å rangere plantetyperne, til tross for at aldersforskjeller kunne ha forventet å gi utslag.

Frostskader.

Skader som følge av frost i vekstsesongen er registrert høsten 1978, etter en vekstsesong. Plantingen 10/9 er ikke registrert, ettersom disse plantene bare så vidt var plantet på registreringstidspunktet.

Resultatet av frostskaederegistreringen går fram av fig. 7.

På feltene i Furnes og Elverum har det opptrådt sporadiske frostskaeder å vår- og sommerplantingene. Augustplantingen er betydelig mer skadet, og dekkrotplanter er her skadet mye mer enn barrotplanter.

I Trysil er skadene gjennomgående større. Spesielt er juliplantingen hardt skadet. Dette skyldes at det vel en uke etter planting i juli inntraff en periode over flere døgn med nattetemperatur på 7-8 minusgrader.

Den markerte forskjellen mellom frostskaeder hos de ulike plantetyper i Trysil antas å skyldes ulik behandling av plantene. Torvbrikett 2/2 ble tatt direkte fra dyrkingsbed i planteskolen, og hadde ved utlating lange, uforvedete skudd. Torvbrikett og pluggplanter ble tatt direkte fra kjølelager, og var således holdt tilbake i skuddutvikling før utplanting. Interessant å merke seg er likevel den lave frostskadefrekvens på pluggplanter.

Hvis en prøver å se bort fra den forstyrrelse den sterke frostperioden i Trysil medførte (spesielt for torvbrikett 2/2), synes det gjennomgående trekk å være mens vår- og sommerplantingene har greid seg relativt bra, så har plantene fra augustplantingen blitt mer skadet, spesielt gjelder dette dekkrotplanter. Dessverre mangler her resultater fra senere høstplanting.

4. KONKLUSJONER

Hensikten her er ikke å trekke vidtrekkende konklusjoner ut fra et spinkelt materiale, spesielt når det i materialet inngår faktorer som en ikke kjenner virkningen av.

Det synes imidlertid å være en gjennomgående tendens at både tilslag og høydevekst er best ved den tidlige vårplantingen, for så å avta gradvis til de når et lavmål ved planting i august. Deretter synes både tilslag og høydevekst å øke igjen, kanskje til samme nivå som for vårplantingen.

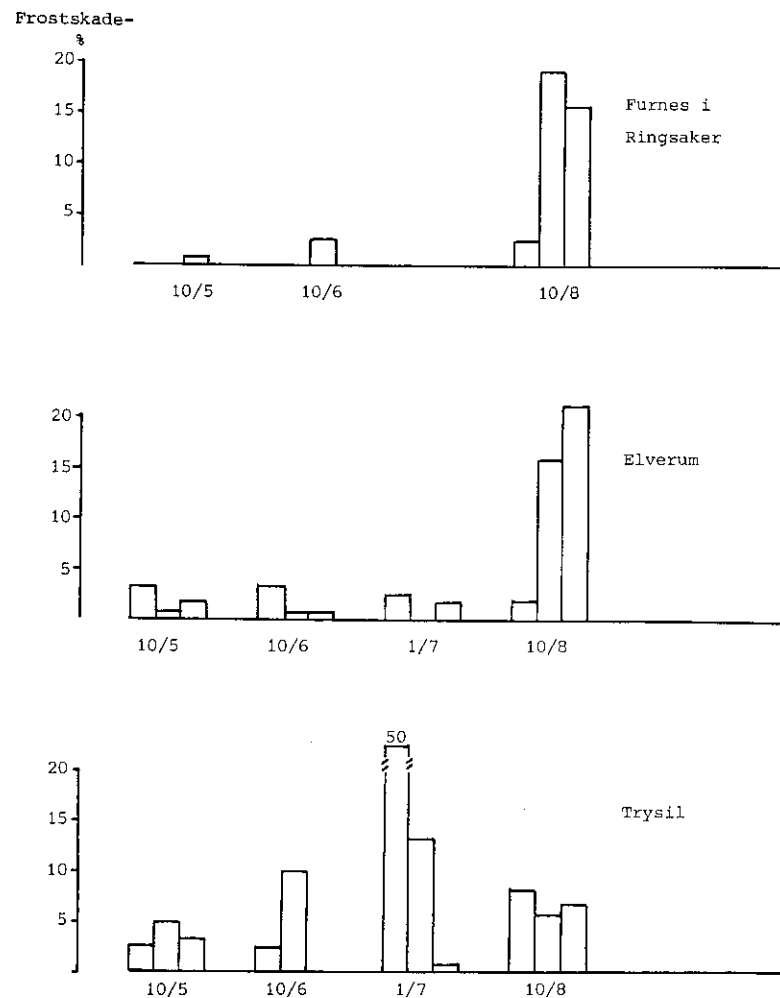

Fig. 7. Prosent frostskaeder på det enkelte felt. Plantet 1978, revidert høsten 1978.

PROSENT FROSTSKADER. ALLE DEM.FELTER I HEDMARK
Plantet 1978, revidert høsten 1978

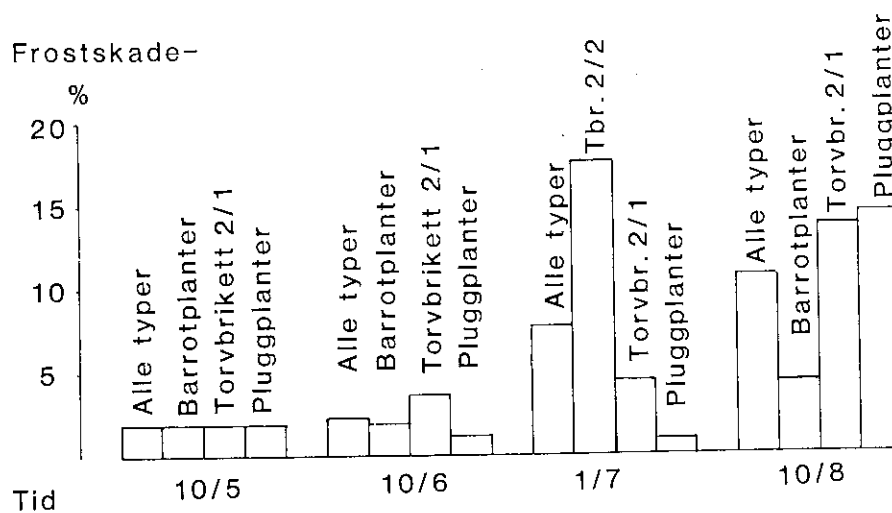

Fig. 8.

Det synes å skje en betydelig planteavgang også etter at plantene er etablert og har overlevd første vekstsesong.

Dekkrotplanter satt ut i august synes å være mest utsatt for frostska-der når ikke spesielt ugunstige klimaforhold inntreffer. Dette synes å lede til et ønske fra det praktiske skogbruk om at planteskolene bør foreta daglengderegulering av dekkrotplanter for høstplanting. Dette vil også kunne ha den effekt at praktisk høstplanting med dekkrotplanter kan settes i gang tidligere om høsten.

Grøftestatistikk 1981.

Kommune	Nygrøfting 1981									Grøfterensk		
	Tørrlagt areal — da					Grøftetype			Kostnad kr.	Stats- bidrag kr.	Rensk m	Kostnad kr.
	Gr. 1	Gr. 2	Gr. 3	Gr. 4	Sum	Kanaler m	Vanlige m	Halv- dype m				
02 Kongsvinger	8	7	40	15	70	180	4063	—	18207	5463	1812	3494
12 Ringsaker	120	3	88	—	211	—	9945	—	45004	4774	1668	7112
14 Vang	204	—	—	—	204	—	6745	—	42580	626	—	—
15 Løten	—	154	—	—	154	421	6458	—	54091	—	620	1693
17 Stange	29	—	—	—	29	—	1450	—	7980	2802	120	518
18 Nord-Odal	7	—	23	—	30	—	1138	—	5332	1599	1600	4076
19 Sør-Odal	30	20	14	—	64	—	2164	—	13464	—	3150	8269
20 Eidskog	51	73	44	10	178	—	8705	—	56527	16957	1400	10169
23 Grue	88	126	103	6	323	—	13818	—	70635	10192	4135	8301
25 Åsnes	153	63	63	—	279	—	8180	—	33558	9089	5268	14590
26 Våler	191	58	35	—	284	688	8378	—	38934	12551	—	—
27 Elverum	344	164	13	—	521	1446	20092	—	117477	35244	6114	11981
28 Trysil	238	105	122	53	521	—	15858	—	94186	5116	24006	71537
29 Åmot	533	146	75	—	754	736	24040	160	104962	31162	3105	9286
30 Stor-Elvdal	45	—	40	—	85	—	1764	—	9014	1033	4681	16296
32 Rendalen	25	16	17	—	58	450	1987	—	12248	3674	4816	28820
34 Engerdal	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	800	6062
36 Tolga	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
37 Tynset	22	202	—	—	224	—	11691	—	57209	37180	1584	2160
38 Alvdal	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
39 Follidal	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
41 Os	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sum	2088	1137	677	84	3986	3291	146476	160	781408	177462	64879	204364

Kommune	Nyplanting 1981							Suppleringsplanting	
	Antall planter i 1000 stk.	Areal da	Kostnad i 1000 kr.	Statsbidrag i 1000 kr.	Kroner pr. plante	Planter pr. da.	Kr. pr. da.	Antall planter i 1000 stk.	Kostnad i 1000 kr.
02 Kongsvinger	1.159	5.459	1.468	248	1,27	212	269	36	42
12 Ringsaker	876	3.866	1.239	262	1,41	227	321	48	65
14 Vang	186	919	297	47	1,60	202	323	19	32
15 Løten	298	1.752	406	20	1,36	170	232	24	38
17 Stange	468	2.126	787	103	1,68	220	370	10	18
18 Nord-Odal	362	1.593	510	89	1,41	227	320	12	16
19 Sør-Odal	478	2.107	639	138	1,34	227	303	7	10
20 Eidskog	704	3.500	920	70	1,31	201	263	34	48
23 Grue	837	3.749	1.037	126	1,24	223	277	8	11
25 Åsnes	1.247	5.582	1.510	275	1,21	223	270	5	7
26 Våler	548	2.603	666	120	1,22	210	256	12	16
27 Elverum	910	4.312	1.117	231	1,23	211	259	25	30
28 Trysil	1.216	6.756	1.381	146	1,14	180	204	16	17
29 Åmot	583	2.969	726	171	1,25	196	244	12	19
30 Stor-Elvdal	707	3.822	852	91	1,21	185	223	1	2
32 Rendalen	452	2.318	558	53	1,24	195	241	25	35
34 Engerdal	98	543	113	56	1,15	180	208	5	6
36 Tolga	30	147	31	20	1,05	202	213	—	—
37 Tynset	195	860	210	137	1,08	227	245	6	7
38 Alvdal	59	272	67	34	1,13	217	247	1	2
39 Follidal	3	15	3	2	0,98	228	224	—	—
41 Os	16	75	18	11	1,10	214	235	—	—
Sum	11.432	55.345	14.555	2.450	1,27	207	263	306	421
Fordeling på eierkategorier:									
Privatskog m/ bidrag	5.837	26.625	7.432	2.281	1,27	188	279	109	146
Privatskog u/ bidrag	3.001	15.266	3.728	—	1,24	197	244	91	130
Kommuneskog m/ bidrag	210	931	231	90	1,10	226	248	11	14
Kommuneskog u/ bidrag	797	4.167	935	—	1,17	191	224	31	34
Statsskog m/ bidrag	70	428	84	39	1,20	163	195	5	6
Statsskog u/ bidrag	559	2.982	717	—	1,28	187	240	5	6
O.F.skoger m/ bidrag	99	423	126	40	1,28	234	299	—	—
O.F.skoger u/ bidrag	140	704	176	—	1,26	199	250	—	—
Bygdealm. m/ bidrag	1	4	1	—	1,29	250	323	—	—
Bygdealm. u/ bidrag	718	3.815	1.125	—	1,57	219	295	54	85

Kommune	Flaterydding		Markberedning		Ugrask Kontroll			Fjerning av lauvkratt			Ungskogpleie	
	Areal i da.	Kostnad i 1000 kr.	Areal i da.	Kostnad i 1000 kr.	Areal i da.		Kostnad i 1000 kr.	Areal i da.		Kostnad i 1000 kr.	Areal i da.	Kostnad i 1000 kr.
					Mekanisk	Kjemisk		Mekanisk	Kjemisk			
02 Kongsvinger	3.526	90	—	—	145	—	12	2.872	20	345	3.864	345
12 Ringsaker	1.629	58	575	29	1125	183	76	1.082	1364	199	4.377	286
14 Vang	232	13	—	—	64	97	19	235	7	32	580	51
15 Løten	1.356	32	25	2	—	81	10	194	55	26	110	23
17 Stange	2.681	57	170	15	83	10	8	187	393	70	4.224	753
18 Nord-Odal	268	7	—	—	—	—	—	118	—	26	493	56
19 Sør-Odal	1.735	57	—	—	—	—	—	1.560	—	185	3.691	362
20 Eidskog	1.934	72	—	—	110	—	18	—	—	—	6.260	612
23 Grue	2.605	76	10	1	—	—	—	526	706	137	2.643	290
25 Åsnes	2.767	117	585	30	3	35	6	292	11	32	3.211	296
26 Våler	1.194	19	1.191	54	—	60	5	518	120	86	131	16
27 Elverum	3.298	92	1.119	61	—	125	11	210	75	20	3.111	305
28 Trysil	7.566	211	5.342	247	—	—	—	100	—	16	2.378	130
29 Åmot	1.458	53	780	36	4	—	1	—	—	—	537	36
30 Stor-Elvdal	3.415	112	768	36	—	—	—	320	125	34	3.543	348
32 Rendalen	3.459	85	1758	90	33	—	2	528	—	35	1.409	108
34 Engerdal	2.858	64	—	—	—	—	—	—	—	—	652	20
36 Tolga	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
37 Tynset	868	35	—	—	—	—	—	976	—	62	56	4
38 Alvdal	159	4	377	21	—	5	1	—	—	—	144	11
39 Follidal	25	1	—	—	—	—	—	—	—	—	80	4
41 Os	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	30	2
Sum	43.033	1.255	12.700	622	1.567	596	169	9.718	2.876	1.305	41.524	4.058
Fordeling på eierkategorier:												
Privatskog m/ bidrag	17.176	541	4.640	235	1.152	521	120	5.456	2.011	687	12.770	1.051
Privatskog u/ bidrag	11.503	345	3.434	159	4	70	6	2.428	865	391	13.594	1.331
Kom.sskog m/ bidrag	346	12	—	—	—	5	1	191	—	14	199	22
Kom.sskog u/ bidrag	4.663	109	2.005	109	93	—	7	—	—	—	4.366	519
Statsskog m/ bidrag	2.868	65	—	—	—	—	—	—	—	—	702	24
Statsskog u/ bidrag	706	22	2.001	81	—	—	—	1.200	—	165	1.457	79
O.F.-skoger m/ bidrag	166	7	—	—	150	—	24	313	—	26	120	9
O.F.-skoger u/ bidrag	915	31	—	—	80	—	7	—	—	—	451	68
Bygdealm. m/ bidrag	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Bygdealm. u/ bidrag	4.690	123	620	38	88	—	4	130	—	22	7.865	955

Skogsveger med- og uten statsbidrag bygget i 1981

Kommune	Skogsbilveger nyanlegg/ombygging - Vegklasse 0—III								Traktor- og vinterbilveger vegkl. IV—VI			Utbetalte statsbidrag i 1981 kr.
	Antall anlegg	Planert m.	Gruset m.	Kostnad kr.	Antall anlegg	Ombygg. m.	Kostnad kr.	Kostnad nyanlegg/ombygging kr.	Antall anlegg	Nyanlegg m.	Kostnad kr.	
02 Kongsvinger	7	7.060	5.840	472.038	5	11.285	658.547	1.130.585	26	25.504	309.298	425.400
12 Ringsaker	2	2.770	2.770	137.591	2	1.550	53.659	191.250	34	17.750	259.843	87.350
14 Vang	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
15 Løten	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
17 Stange	1	—	—	76.295	—	—	—	76.295	3	2.850	11.500	29.000
18 Nord-Odal	5	5.760	3.630	444.230	—	—	—	444.230	11	9.110	128.137	172.700
19 Sør-Odal	7	2.936	7.255	247.859	—	—	—	247.859	9	12.180	238.317	183.350
20 Eidskog	11	11.130	5.775	807.849	2	4.300	130.005	937.854	6	4.630	104.361	338.900
23 Grue	8	5.800	5.960	429.405	4	12.300	256.301	685.706	32	29.420	441.973	416.250
25 Åsnes	7	13.440	12.071	1.295.803	2	5.200	145.834	1.441.637	26	31.837	461.142	741.680
26 Våler	4	1.500	7.530	183.210	2	950	26.376	209.586	16	6.775	83.165	97.280
27 Elverum	13	7.680	28.979	952.966	10	34.410	860.868	1.813.834	20	12.330	202.500	689.050
28 Trysil	22	19.335	34.922	1.789.261	15	36.547	1.559.770	3.349.031	9	3.120	131.739	1.483.800
29 Åmot	9	7.000	8.270	477.426	2	3.300	324.827	802.253	10	7.210	116.326	248.800
30 Stor-Elvdal	10	4.550	23.840	706.753	1	5.770	161.200	867.953	11	22.866	557.089	605.400
32 Rendalen	10	14.098	23.504	888.827	2	—	38.594	927.421	37	28.431	470.642	666.700
34 Engerdal	2	6.370	16.222	482.411	1	5.350	236.824	719.235	13	12.957	194.913	294.700
36 Tolga	1	3.840	—	54.211	—	—	—	54.211	—	—	—	26.500
37 Tynset	3	7.700	4.700	595.883	—	—	—	595.883	1	3.500	89.461	383.500
38 Alvdal	3	1.700	—	190.504	1	10.700	343.228	533.732	12	11.850	226.457	285.600
39 Follidal	2	250	250	116.691	—	—	—	116.691	5	6.460	84.200	109.000
41 Os	1	1.238	1.700	63.216	—	—	—	63.216	—	—	—	10.500
Priv./komm. m/b.	120	124.157	193.218	10.412.429	49	131.662	4.796.033	15.208.462	281	248.780	4.111.063	7.295.460
Bygdealmenninger	7	8.658	8.658	459.021	1	1.000	40.000	499.021	10	5.730	53.650	—
Priv. u/ bidrag	4	3.370	3.370	203.813	1	640	58.644	262.457	116	58.343	566.833	—
Statens skoger	6	8.242	8.242	539.167	4	9.120	131.419	670.586	3	8.500	53.132	—
Hedmark 1981	137	144.427	213.488	11.614.430	55	142.422	5.026.096	16.640.526	410	321.353	4.784.678	7.295.460

Avvirkning av bar- og lautretømmer i Hedmark fylke 1980/81

Skogavgiften i Hedmark fylke 1981

Kommune	Alle skoger		Privat- og komm.skoger		Privat- og kommuneskoger							
	Tømmer m ³	Brutto verdi kr.	Tømmer m ³	Brutto verdi kr.	Innstående skogavgift-1/1-1981 kr.	Innbetalt på skogavgifts-konto i kalenderåret kr.	Tilbakebetalt skogavgift m. v. i kalenderåret til:					Innstående skogavgift pr. 31/12-81 kr.
							Skogkultur og grafting kr.	Skogsveger kr.	Andre formål kr.	Frigitt merverdiavgift kr.	Andre utbetalinger kr.	
02 Kongsvinger	178.997	41.998.147	162.651	38.050.710	6.330.996	4.574.220	1.685.667	1.525.254	965.016	338.843	5.425	6.385.011
12 Ringsaker	143.547	32.540.224	99.848	22.751.949	4.515.521	2.612.104	1.066.752	459.550	539.475	189.693	18.669	4.853.486
14 Vang	25.134	5.742.975	15.990	3.725.629	789.408	418.055	198.387	—	74.736	54.697	324	879.319
15 Løten	46.782	11.515.767	19.668	4.573.537	613.024	617.234	300.202	13.897	185.030	42.430	21.486	667.213
17 Stange	112.240	27.000.863	40.739	9.408.867	2.085.737	1.111.667	520.606	60.368	223.494	110.892	46.993	2.235.051
18 Nord-Odal	85.534	18.757.764	85.039	18.645.083	2.439.261	2.340.349	577.514	780.527	460.737	155.429	7.080	2.798.323
19 Sør-Odal	94.754	20.628.340	93.268	20.300.594	3.194.424	2.484.325	877.500	904.857	462.809	115.510	11.086	3.306.987
20 Eidskog	123.806	28.419.991	122.585	28.127.936	4.350.662	3.669.075	1.701.652	1.007.833	548.943	179.083	—	4.582.226
23 Grue	147.195	33.941.534	139.343	32.213.096	4.056.831	3.652.174	593.921	1.910.041	647.947	247.599	25.741	4.283.756
25 Åsnes	166.681	38.585.946	162.403	37.506.352	5.339.466	5.389.595	1.466.132	1.611.234	1.043.000	244.042	428.654	5.935.999
26 Våler	89.449	20.067.747	86.064	19.318.508	2.234.302	2.470.351	1.024.830	613.773	505.641	138.050	47.553	2.374.806
27 Elverum	161.431	37.009.410	155.589	35.608.977	5.725.519	5.687.407	1.372.094	1.945.551	621.186	404.922	1.104.273	5.964.900
28 Trysil	184.336	41.011.149	150.725	33.254.949	4.689.216	6.078.595	1.098.440	3.074.199	569.848	554.711	40.744	5.429.869
29 Åmot	113.489	26.078.516	104.012	23.962.736	4.792.253	3.020.116	640.691	1.262.776	746.138	224.561	270	4.937.933
30 Stor-Elvdal	95.634	20.975.814	86.806	19.017.671	1.949.463	3.012.890	642.955	1.487.136	504.143	112.825	93	2.215.201
32 Rendalen	80.678	18.095.008	70.243	15.801.862	1.631.521	2.423.128	510.732	1.285.522	394.360	117.209	49.237	1.697.589
34 Engerdal	44.090	9.061.062	6.301	1.439.884	401.445	554.037	15.931	528.798	5.401	6.262	82.791	316.299
36 Tolga	4.555	1.184.133	4.555	1.184.133	334.053	128.668	31.862	23.905	77.231	—	—	329.723
37 Tynset	16.836	3.698.594	16.320	3.580.629	1.615.580	905.854	216.903	536.053	166.393	47.297	—	1.554.788
38 Alvdal	12.325	2.786.307	12.117	2.747.267	713.802	586.994	72.695	245.482	80.159	24.830	320	877.310
39 Follidal	4.012	851.215	3.751	809.455	296.265	188.300	9.295	163.748	25.074	9.173	—	277.271
41 Os	2.172	496.569	1.455	350.426	129.421	49.392	21.305	5.488	20.978	—	—	131.046
04 Hedmark	1.933.677	440.447.075	1.639.472	372.380.250	58.228.170	51.974.530	14.646.066	19.445.992	8.867.739	3.318.058	1.890.739	62.034.106

Fordeling på eierkategorier:

Privat- og komm.skoger	1.639.472 m ³	kr. 372.380.250
Statsskoger	148.567 m ³	kr. 33.121.014
Bygdealmenninger	145.638 m ³	kr. 34.945.811
Sum i alt	1.933.677 m ³	kr. 440.447.075

Avvirkning til husbehov og salg av ved er ikke medtatt her.

Avvirkning og skogavgift i privat-
og kommuneskoger over en 10 års periode

Drifts- år	Avvirket kvantum i 1000 m ³	Konsum- prisindeks 1971/72 = 100	Brutto verdi i 1000 kr.		Innb. skogavg. i 1000 kr.		Midl. pris pr. m ³ i defl. kr.	Beholdning skogavg. pr. 31/12 i 1000 kr.	
			Nominelle	Deflaterte	Nominelle	Deflaterte		Nominelle	Deflaterte
1971/72	1568	100	150.793	150.793	15.423	15.423	96	35.827	35.827
1972/73	1567	107,5	157.152	146.188	15.523	14.440	93	36.113	33.593
1973/74	1814	116,7	238.909	204.721	23.368	20.024	113	42.929	36.786
1974/75	1804	129,5	292.623	225.964	29.564	22.829	125	50.494	38.992
1975/76	1639	143,1	274.215	191.625	26.787	18.719	117	53.044	37.068
1976/77	1441	155,0	275.358	177.650	27.125	17.500	123	55.296	35.675
1977/78	1472	168,5	284.074	168.590	27.394	16.258	115	55.954	33.207
1978/79	1533	179,2	287.686	160.539	29.530	16.479	105	58.150	32.450
1979/80	1484	193,3	297.033	153.664	29.482	15.252	104	58.228	30.123
1980/81	1639	220,5	372.380	168.880	38.264	17.353	103	62.034	28.133